

vuits i nous | MANUEL CUYÀS

El ple domini de la terra

Un llibre explica el llarg i apassionant procés del reconeixement de Catalunya a internet

En el món internàutic, com en el món en general, el que compta són els estats, i els estats són tan pinxos que amb dues lletres en tenen prou per distingir-se. Espanya és .es, Itàlia és .it, França és .fr, i així *Iberia.es* vol dir que la companyia d'aviació que ens té ocupat l'aeroport és una companyia espanyola, com *Nivea.de* vol dir que la casa de cremes facials és de Deutschland, o sigui, Alemanya. Jo ja sé que aquestes coses no cal dir-les perquè la majoria dels lectors que naveguen per internet les saben de memòria, però és que jo no escric per a la majoria dels lectors, sinó que escric per a la meua mare, de la mateixa manera que abans, quan era director de l'edició del Maresme d'aquest diari, recomanava als meus periodistes que escrivissin com si ho fessin per a la seva àvia.

El cas és que fa uns anys una colla d'internautes catalans van intentar registrar el domini –si ho he entès bé es diu domini-.ct per distingir les produccions pròpies del país. L'ens internacional amb seu als Estats Units que s'encarrega d'ordenar i acceptar aquesta mena de matrícules no es va deixar enganyar i va comunicar als impulsors de la iniciativa, per si no ho sabien –ho sabien–, que Catalunya no era un estat i, per tant, no podia entrar al selecte club de les dues lletres. Va ser en aquell moment que els internautes catalans van canviar d'estratègia. Provarien de matricular el país amb tres lletres, .cat. Tres lletres d'antic i conegut prestigi perquè són les que s'usen per emmascarar la E de les altres matrícules, les dels cotxes, i perquè els Mossos d'Esquadra puguin posar multes als qui les porten. Mai abans cap altre país sense estat ho havia intentat. Cap, tampoc, no ho ha aconseguit tret de Catalunya. Si avui el .cat és una realitat que corre per la xarxa i té totes les garanties legals i inviolables i serveix per reconèixer no només Catalunya sinó tota l'àrea lingüística i cultural del català en l'àmbit mundial és gràcies a unes gestions que van durar anys i que si van fructificar va ser gràcies a uns factors atzarosos i al fet que els impulsors van actuar amb total discreció. Quan l'Estat espanyol, els par-

El periodista Saül Gordillo, amb un exemplar del seu llibre. / JUDITH FERNÁNDEZ

tits anticatalans i els Mossos de les multes ho van saber, .cat ja estava matriculat i no es podia fer marxa enrere. El Punt és a la xarxa, per exemple, www.elpunt.cat.

No sé si m'han seguit ni si m'he explicat bé. Sigui com sigui, si volen conèixer tot el procés que va conduir a l'èxit final, vostres han de llegir el llibre *Nació.cat*. L'ha escrit Saül Gordillo, antic periodista d'aquesta casa, actual director de l'Agència Catalana de Notícies i un dels internautes més valorats de Catalunya gràcies a un bloc que és de referència per a tots els navegadors i blocaires catalans. (Mare, un bloc és com *Estimar; el diari de Dani*, de Michel Quoist, només que en pantalla i amb uns altres dubtes vitals.)

El llibre de Saül Gordillo es llegeix com una novel·la de suspens i acaba bé. Com va dir Jordi Porta, president d'Òmnium Cultural en l'acte de presentació que es va fer dimarts a Barcelona, ja és hora que els catalans puguem escriure històries amb final de felicitat i no només desgràcies. I que puguem dir que el català és la llengua minoritària del món que més presència té a internet, com reconeixen la casa Google i les empreses que fan teclats.

En aquell acte de presentació, el senyor Jordi Bosch va afirmar que si la campanya pel .cat l'haguessin portat els polítics de la nostra Generalitat, en comptes de la gent normal i corrent i tota una sèrie d'entitats pel seu compte, segur que hauria fracassat. Per mostra, les seleccions esportives catalanes: com més els polítics les potinegen, menys en tenim. Jordi Bosch és el secretari de Telecomunicacions i Societat de la Informació de la Generalitat. Un càrrec polític. Sap de què parla.

El senyor Bosch va dir també que el proper pas és aconseguir el .ct. No vaig entendre si volia dir que prèviament Catalunya havia d'independitzar-se o que calia mirar d'enganyar de nou l'ens internacional de les matrícules fins a fer-li creure que Catalunya és un estat. Millor aquest darrer camí. Si el Google diu un dia que Catalunya és .ct, ja poden la Constitució espanyola i el Rei afirmar el contrari, que haurem obtingut el ple domini de la terra, com deia Espriu, sense que Espriu sabés res dels dominis de què parlem. La independència encara ens vindrà per la xarxa i a través dels internautes, que se les pensen totes, i no pel referèndum del 2014.

la columna | MIQUEL BERGA

Intangibles

Hi ha coses que no es poden tocar, que són intangibles. Ara bé que una cosa no es pugui palpar no vol pas dir que no tingui valor. Més aviat al contrari. En el món dels negocis es parla de «capital intel·lectual» per descriure els elements que no són físicament mesurables. Els notaris s'hauran de reciclar per generar escriptures que consagrin la propietat d'aquesta mena de béns immaterials. Segons que expliquen els economistes d'última generació, cada dia és més evident que estem voltats de coses intocables que tenen un gran valor material i que, per tant, juguen un paper crucial en l'economia. Posem un exemple que sento explicar a una alta executiva d'una multinacional. Diu la senyora que a la BMW tenen un equip de setanta enginyers dedicats exclusivament a investigar l'olor que desprenen els seus cotxes i el so que emeten les portes en tancar-se. Es veu que està demostrat que l'olor i el soroll de les portes són factors decisius en la percepció del client a l'hora de decidir-se per un o altre cotxe. En el negoci automobilístic passa, doncs, com en les grans decisions que prenem a la vida. Si són realment importants difícilment en podríem explicar el perquè. Les lleis de la lògica ho expliquen tot excepte la naturalesa humana. Potser per això es diu que la inexactitud és el preu que paga la literatura per descriure el món amb precisió. La loteria genètica ens fa com ens fa i ens comportem guiats per impulsos que, finalment, depenen no tant del dos i dos fan quatre com d'inesperats intangibles que fan de mal explicar. La cosa afecta els individus i els pobles. Un concepte tan eteri com el de la identitat genera enceses passions que sovint han de concretar-se en atacs de paroxisme i exaltació davant banderes d'un o altre color o cremant retrats carregats de gran poder simbòlic. M'assegura un expert en finances que un dels camps de recerca més interessants dels darrers anys és l'anomenada economia de la identitat. Els valors intangibles estan de moda perquè intuïm que regeixen les nostres vides i, per descomptat, l'economia.

EL9
 L'adéu del torpede
 El partit Barça-Barcelonès es jugarà el dissabte dia 2 i serà televisat pel 33
 LLIGA DE CAMPIONS
SÍ O SÍ
 A més de mantenir la bona relació amb el gol, el Barça ha de fer un exercici de confiança per obtenir una victòria obligada a Sàbia
 LEVSKI 3/4 de 9 BARÇA

> La jugada més intel·ligent

El diari d'esports en català **EL9**